...poſtq̄ꝫ chriſtus illūinauit cecum natū interiꝰ
...terius. Jn quo oſtendit ſe paſtorem veruꝫ
... ouiū. Jdeo conſequēter ſubiunxit dicēs.
...ſum paſtor bonꝰ. Grego. Non ex accidē-
...e bonus: ſed eſſentialr̄ bonus eſt ſm̄ diuinā na-
turam. Dicit nanq̄ꝫ Dyoniſiꝰ. Om̄e bonū ſu-
ipſiꝰ e... diffuſiuū ⁊ ꝯmunicatiuū. ſic diuina bo-
nitas ...rgit ſe diffundit ⁊ cōmunicat ſm̄ omnē
dimen...onem. ſm̄ longitudinē. quia a principio
mūdi vſq̄ꝫ ad finem oſtēdit ſue miſc̄die bonita-
tem. De quo p̄s. cij. Miſc̄dia autē dn̄i ab eter-
no ⁊ vſq̄ꝫ in eternū. Jteꝫ ſm̄ latitudinē. quia bo
nis ⁊ malis benefacit. Mathei. v. Soleꝫ ſuū ori-
ri facit ſuper bonos et malos. et pluit ſup̱ iuſtos
et iniuſtos. Jtem ſm̄ altitudinem. quia his qui
ſunt in celo bonitatem ſuam oſtendit. Vn̄ p̄s.
xxxv. Dn̄e in celo miſc̄dia tua. quia remunerat
ibi electos vltra cōdignū. Roma. viij. Nō ſunt
cōdigne paſſiones huiꝰ tempis ad futuram glo
riam que reuelabit̄ in nobis. Jtem ſm̄ ꝓfundi-
tatem: quia in inferno oſtēdit bonitateꝫ miſeri-
cordie ſue. quia punit eos citra cōdignū. Jtē in
medio oſtendit ſuaꝫ bonitateꝫ. hoc eſt in mūdo
per carnis aſſumptionē. de quo Pſal. cxviij. Bo
nitatem feciſti cuꝫ ſeruo tuo dn̄e ſm̄ verbū tuū.
id eſt ſm̄ ꝓmiſſionē tuam. de quo virgo Maria
in cantico Lu. j. Sicut locutꝰ ē ad patres nr̄os
abrahaꝫ ⁊c̄. Jō de ſua bonitate dicit. Ego ſum
paſtor bonus ⁊c̄. C Reuera bonꝰ. naꝫ pl'a
bona exhibet ſuis ouibꝫ. Primo paſcit delecta-
biliter. Vn̄ p̄s. xciiij. Et nos ppl's paſ. eiꝰ ⁊ oues
ma. eiꝰ. Nam paſtor dicit̄ a paſcēdo. ⁊ ſic xp̄us
paſtor verus eſt. Zacha. xiij. Percute paſtorē
et diſpgentur oues. Hic paſtor tripl'r nos pa-
uit. Primo corpali refectiōe. Vn̄ p̄s. cxxxv. Cō
fitemini deo celi qui dat eſcā omi carni. nō ſolū
hominibꝫ ſꝫ et beſtijs. Math. vj. Reſpicite vola-
tilia celi ... nō ſerunt neq̄ꝫ metūt neq̄ꝫ ꝯgregant
in horre... Jō p̄s. cxliiij. Oculi oim in te ſpe-
rant dn̄e ... u das eſcā illoꝝ in tp̄e opor. Et ſic
paſtores ſpirituales refectōne corpali paſcē de-
bent oues. j. Pe. v. Paſcite q̄ in vobis ē gregē
dei. Dicit nāq̄ꝫ Ambro. in li. de officijs. ⁊ hr̄. xij.
q. ij. aur...ꝫ. Auꝝ eccl'ia hꝫ nō vt ſeruet ſꝫ vt ero-
get et ſubueniat in neceſſitatibꝫ paupeꝝ. Juxta
illud Lu. xj. Qd̄ ſupeſt date elemoſynā. nō di-
cit ſeruate ad ſupbiam ⁊ ad gulā vt aliq̄ faciunt
De quibus Ezech. xxxiiij. Ve paſtoribꝫ iſrael
q̄ paſcebant ſemetipos. ⁊ nunc pleriq̄ꝫ tales in-
ueniūtur qui ſeipos ingurgitant ⁊ obliuiſcūtur
pauperū. De talibꝫ. d. ambro. et habet̄. lxxxvj.
diſ. paſce. Paſce fame morientem. quiſquis em̄
paſcendo hoīeꝫ ſeruare poteris ſi nō paueris oc-
cidiſti. Jdeo greg. in ome. Qui nō dat ꝓ omibꝫ
ſuis tempalē ſubſtantiā quō ꝓ illis daturꝰ ē ani

mam. q. d. nullo mō. D Scd̄o cibauit nos
xp̄s vt paſtor bonꝰ ſacramētali cibatiōe. Johā-
nis. vj. Caro mea vere ē cibus. Sic paſtor bonꝰ
ſpūalis ſacramētalr̄ ⁊ ſpūaliter paſcere dꝫ oues
ſuas. Math. xxiiij. Quis putas fidelis ſeruus et
prudens quē ꝯſtituit dn̄s ſupra familiā ſuaꝫ vt
det illis cibū in tempe ⁊c̄. Figuratur. iij. Re. xix.
Vbi angelus pauit Helyam pane ſubcinericio.
Per angelū intelligitur ſacerdos qui dꝫ paſcē
ouem ſibi ꝯmiſſam corpe chriſti. Terciō cibauit
nos chriſtus laudabili ꝯuerſatione. Vnde p̄s.
lxxvij. Pauit eos in innocentia cordis ſui. q; in-
nocentē ꝯuerſationē exhibuit ⁊ mūdā nobis in
exemplū. Joh. xiij. Exemplū dedi vobis vt quē-
ad. ego fe. vo. ita et vos fa. Sic paſtores ſpiri-
tuales paſcere debent oues eoꝝ. de quo. j. Pe. ij.
Cōuerſationē vr̄am inter gentes ha. bo. ⁊ Ma-
thei. v. Luceat lux vr̄a corā ho. vt vi. opera ve.
bo. ⁊ glorificent patrē ve. qui in celis ē. Nam ſic
iniūxit Jhs Petro Johis. xxj. cum ter dixit ei.
Paſce oues meas. ſcꝫ carnali refectione: ſacra-
mentali cibatiōe ⁊ laudabili ꝯuerſatiōe. de quo
ad Tytū. ij. Jn omibꝫ p̄be te exēplū bonoꝝ ope
rū in doctrina: in integritate: in grauitate. Sed
heu aliqui ſcādalizant oues ſuas prauis operi-
bus. qd̄ ꝯq̄ritur dn̄s Hiere. xxiij. Ve paſtoribꝰ
qui diſpdunt et dilacerāt gregē paſcue mee di-
cit dn̄s. Ecce ego viſitabo ſup̱ vos maliciā ſtu-
dioꝝ veſtroꝝ. Et Ezech. xxxiiij. Lac comede-
batis et lanis opiebamini. et qd̄ craſſuꝫ erat occi-
debatis. gregē autē meū nō paſcebatis. qd̄ infir
mū fuit nō ꝯſolidaſtis. ⁊ qd̄ egrotū n̄ ſanaſtis ⁊c̄.
Nam dicit Gre. Tot mortibꝫ prelati digni ſūt
q̄t ad ſubditos ſuos perditōis exēpla tranſmit-
tūt. Quarto xp̄s vt paſtor bonꝰ pauit nos v̄bi
dei p̄dicatōe. Eccleſiaſtici. xv. Cibauit eos dn̄s
pane vite ⁊ intellectꝰ hoc ē verbo dei. ſic paſto-
res ſpirituales facere debent. nam dicit dominꝰ
Math. iiij. ⁊ habet̄ originalr̄ Deutro. viij. Nō
in ſolo pane viuit homo ⁊c̄. ſic et ipi cuꝫ illo dn̄t
paſcere oues ſuas. Hiere. vj. Dabo vob̄ paſto-
res ſm̄ cor meū ⁊ paſcent vos ſciētia ⁊ doctrina.
E Jdcirco ꝯſiderandū multa requirunt̄ ad
bonū paſtorem. Primo dꝫ habere panē in pe-
ra. ſcd̄o baculū in manu vel flagellū. Tercio ca-
nem in corda. quarto cornu in ore. Primo dico
debet habere paſtor panē in pera id eſt ſcriptu-
ram ſacrā in noticia. iuxta illud Malach. ij. La-
bia ſacerdotis cuſtodiūt ſcientiā. Jdeo Leo pa
pa: ⁊ habetur in ca. lxj. diſ. Statuimꝰ. Vbi di-
cit. Jmperitis et rudibus gubernacula eccleſie
nō ſunt ꝯmittenda. q; tales plus nocēt q̄ꝫ ꝓſūt.
vt habet̄ de elec. nihil. Nihil eſt qd̄ eccleſiā dei
magis officiat id ē noceat q̄ꝫ ꝙ indigni aſſumā-
tur plati ad regimē animaꝝ. Nam de talibꝫ dr̄

4 416

fazion 26

Aus d

Ab
dic

80

104

ſicut in aqua tepida reſident muſce. ⁊ in aq̄ ſtante creſcūt vermes. ſic in aīa ocioſa generant̄ multa mala. Ideo Hiero. hortat̄. Semꝑ aliq̇d operis facito ne te dyabol⁹ inueniat ocioſum. Tercia intētio vt habeat vñ ſubueniat neceſſitatem patiēti. Vñ cū oēs laborare nō pñt ꝓpter infirmitatē aut ſeniū vel aliā cām ſi de⁹ tibi ɔtulit fortitudinē corꝑis: labora vt pauꝑi ſubuenias. ⁊ illa elemoſyna multū placet deo ſi eſt ſine peccato mortali. Ad Ro. viij. Scim⁹ qm̄ dili. deū oīa cooꝑant̄ in bonū. Septimi pauꝑes ſunt q̇ non ſolū ſaluant̄. ſed ⁊ magnā gl'iaꝫ habebūt in celo ⁊ hi ſunt q̇ oīa volūtarie ꝓpter deū relinquūt dicentes cū beato Petro Mat. xix. Ecce nos reliquim⁹ oīa ⁊c̄. Bern̄. Felix pauꝑtas oīm volūtarie relinquētiū. ⁊ illi pauꝑes ſunt optimi. Hugo. Bonū eſt ſua pauꝑib⁹ erogare: ſed meli⁹ eſt omnib⁹ renūciare: et xp̄m imitari. Bern̄. Volo te eſſe amicū pauꝑꝝ. magis tamē xp̄i imitatorē. Iſte eſt gradus ꝓficientiū. ille ꝑfectoꝝ. Math. xix. Si vis ꝑfectus eſſe vende omnia que habes ⁊ da pauperib⁹. et ſ. m. ⁊ h. the. in celo. Ad quod nos ꝑducat ⁊c̄.

De eadem dominica. Sermo. cvj.

Omo quidā erat diues qui induebat̄ purpura et byſſo. ⁊ legit̄ vbi ſupra. Y Myſtice homo iſte eſt xp̄c. Et dicit̄ quidā ꝓpter ſtat⁹ excellentiā. q: in omnib⁹ q̇ ſunt fuerunt ⁊ erūt non habebat ſimilē. ⁊ hoc ꝓpter quinqꝫ cauſas. Primo ꝓpter peccati imunitatē. Iſa. liij. ⁊ j. Pe. ij. peccatū nō fecit. Sed alij omnes declinauerūt. ps. xiij. ⁊ lij. Oēs declinauerūt. ⁊ alibi. cxv. Omnis homo mēdax. Scd'o ꝓpter cōiunctā diuinitatem. Ioh. j. Verbū caro factū eſt. Tercio ꝓpter gratie vbertatē. Eccī. xxiiij. In me oīs gr̄a vie ⁊ veritatis. Quarto ꝓpter ſingularē ɔceptibilitatē ⁊ natiuitatē. Iſa. vij. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiū. Iſa. liij. Generatōem eius q̇s enarrabit. ſ. in terris ſine patre. in celis ſine mr̄e. Quinto ꝓpter ſingularē poteſtatē. Math. vlt. data eſt mihi oīs poteſtas in celo ⁊ in terra. Iſte homo erat diues q: oīa q̄ ſunt fuerūt aut erunt ſ'ua erāt. ad Colo. ij. In ip̄o inhabitat oīs plenitudo diuinitatis corꝑalit̄. Hic g̊ ſingularis hō vt ſupremā ⁊ ꝑfectā diuitiaꝝ copiā theſaurizaret induebat̄ purpura paſſionis ⁊ byſſo innocētie ⁊ epulabat̄ q̊tidie ſplēdide portās cumulum ſupreme actōnis meritorie. Idcirco iſte dñs diues ih'us xp̄c aliqñ i ſcripturis dat̄ i exēplū charitatis. Ioh. xv. Hoc eſt p̄ceptū meū vt diligat͛ inuicē. Aliqñ in exēplū hūilitatis. Mat. xj. Diſcite a me q: mitis ſuꝫ ⁊ humilis corde. Aliqñ in exēplū pauꝑtatis. Mat. viij. Fili⁹ hoīs nō habꝫ vbi caput ⁊c̄. Aliqñ in exēplū miſc'die ⁊ pietatis Luc. vj. Eſtote miſericordes. Et ſic hic myſtice ſe ponit in exēplū in diuitiaꝝ cumulatōe. Iudicū. vij. Quod me videritis facere hoc om̄es facite. i. diuitias ſpūales ſicut me videt͛ facere: cōportate. j. Ioh. ij. Qui dicit ſe in xp̄o manē debet ſicut ille ambulauit ⁊ ipſe ambulare. Bern̄. Utinā fratres eſſem⁹ cupidi gratie ſpūalis quēadmodū tꝑalis pecunie ſunt peccatores. magne em̄ ɔfuſio ꝙ illi deſiderant ꝑnicioſa pluſqꝫ nos vtilia fructuoſa. Et de tꝑalib⁹ diuitijs dicit̄ Iob. xxvij. Diues cū dormierit nihil ſecuꝫ affert. De ſpūalib⁹ vero dicit Pſal. cxxvj. Cū dederit dilectis ſuis ſomnū ecce hereditas ⁊c̄. Ideo Greg. in omel̄. Veras diuitias amate. Z Unde quatuor ſunt diuitie nobis poſſibiles in ſcriptura ꝓpoſite quas qui cōſequit̄ veraciter ē in deo diues. Prime diuitie ſunt pure ɔſcīe. Eccī. xiij. Bona eſt ſubſtantia cui nō eſt peccatū in cōſcientia. Et he diuitie acquirūtur ꝑ pn̄iaꝫ. Bern̄. Aſcēdat hō tribunal ſue mētis vt audiat cauſā p̄terite vite ſue. ſedeat ratio iudicans. ſtet ɔſciētia accuſans. aſſit memoria teſtificās. et quicq̇d rationi tanqꝫ iudici pn̄tatuꝫ fuerit annihilet̄. et tādiu hoc agentes donec ſpūs quieſcat a laboribus. ⁊ dicat̄ ſpūaliter nobis vt Marie magdalene. dimiſſa ſunt ei peccata. vade in pace. ⁊ ſic in his diuitijs hō habet pacē. ꝓuer. xxj. Theſaurus deſiderabilis ⁊ oleū in habitaculo iuſti. ꝓuer. x. Subſtantia diuitis vrbs fortitudinis ei⁹. Secūdū genus diuitiarum ſpūaliū ɔſiſtit in cumulo meritoꝝ. igit̄ his diuitijs magnū cumulū ɔportare debemus. oꝑa noſtra agere debem⁹ triplici exercitio. ⁊ iſtas diuitias frequēter querere. Primo debemus oꝑari frequenter vt ſint multa. Eccl̄s. ix. Quodcūqꝫ pōt facere man⁹ tua inſtāter operare. ⁊ ita inſtāter vt dicit̄ Eccl̄s. xj. Mane ſemina ſemen tuū ⁊ veſꝑe ne ceſſet man⁹ tua. Bern̄. Nullū vnqꝫ ſeruū dei inueniat nec dies nec hora niſi in exercitij labore vel ꝓficiendi ſtudio vel exꝑiendi dulcedine aut fruendi gaudio. Secūdo debem⁹ oꝑa noſtra facere ſapienter. ne aliq̇d rep̄henſibile aut fedū in bonis oꝑib⁹ infiſcem⁹. Leuit. xix. Agrū tuū non ſeres diuerſo ſemine. Eccī. xxxiiij. vnus edificās ⁊ vnus deſtruens. q̇d ꝓdeſt illis niſi labor. vnus orās ⁊ vnus maledicens cui⁹ voceꝫ exaudiet deus. Eccl̄s. ix. Qui in vno peccauerit multa bona ꝑdet. Iac. ij. Quicunqꝫ totā legeꝫ ſeruauerit offendat aūt in vno fact⁹ eſt oīm reus. j. Corin. v. Modicū fermētū totam maſſam corrūpit. Tercio faciam⁹ oꝑa noſtra diligēter ⁊ erūt nobilia. debent em̄ oꝑa noſtra fieri ⁊ ꝓcedere ex nobili ſubiecto affectu ⁊

r